

V práci jsme sledovali základní témata Macrobiovy poetiky a filosofie, jež se stanou teoretickým východiskem literatury středověku a renesance.

Především jsme zkoumali Macrobiovu práci s nápodobou (imitatio) poetických modelů a její vztah k širšímu filosofickému rámci, v němž poetické modely coby ontologické archetypy odpovídají světu idejí. Poukázali jsme na skutečnost, že v imitaci hraje důležitou úlohu imaginace, jíž se v pozdní antice začíná dostávat výrazně kladného zhodnocení. Viděli jsme, že tvůrčí zpracování textového modelu (archetypu) se opírá o stoickou analogii mezi tvorbou božskou a lidskou.

Těžištěm práce bylo představení Macrobiova výkladu mýtů a jeho argumentace při ospravedlnění jejich použití ve filosofii, neboť se domnívám, že právě jeho formulace obhajoby „pravdy mýtu“ (ačkoli zde, jak jsme ukázali, pravděpodobně navazoval na Prokla, jehož vliv v této oblasti ovšem zůstal minimální) je základem znovuoživení zájmu o mýty ve středověku a renesanci. Konečně jsme představili, jakou úlohu plní příklon k mýtům a další motivy pozdně antické novoplatónské a stoické filosofie v doposud málo prozkoumané středověké a renesanční literatuře alchymické.